

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22.

„GAZETA” IESE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 fior., pe șese luni 6 fior., pe trei luni 3 fior.
România și străinătate:
Pe an 36 fr., pe șese luni 18 fr., pe trei luni 9 franci.

ANULU XLVII.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

0 seriă garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrămit.

N° 72.

Luni, Marți în 15 (27) Maiu

1884.

Brașov în 14 (26) Maiu.

Organul de frunte al Sașilor din Transilvania publică manifestul și programa electorală a partidei naționale săsesci.

Nu mai trebuie se-o spunem, că este de interes pentru noi a scîi ce atitudine sunt decise să observe compatrioții noștri sași în împrejurările actuale, cu atât mai vîrtos cu cât se făcuse multă vorbă prin foile oficiose despre aceea, că Sașii ar fi în ajun de a încheia un compromis cu guvernul.

Manifestul cel mai nou electoral, pe care îl publică ați comitetul central al partidei naționale săsesci, răstornă toate faimele de împăcare și constată, că o înțelegere a Sașilor din Transilvania cu guvernul actual este imposibilă.

„In viața interioară a statului ungaru — dice manifestul — în decursul periodului trecut dietal nu s'a sêvîrșit nici o schimbare, care să ne facă să pîșim pe nisce cărări deosebite de cele de până acum. Din contra s'au petrecut lucruri, cari trebuie să ne întărească în idea că bună e direcțiunea ce am luat-o înainte cu trei ani.”

Pote să fie bună această direcțiune din punctul de vedere al situațiunei momentane, d'ere este mare întrebare decă va și totu-o-dată fi suficientă spre a face ca cu timpul să se realizeze justele dorințe și aspirațiuni ale elementului săsesc din Transilvania.

Ce ceru Sașii în programa lor stabilită la Brașov în 8 și 9 Iunie 1881 și din nou sancționată prin manifestul din anul acesta?

Ca se-o spunem cu câte-va cuvinte: ei ceru să se schimbe sistemul de guvernare actual, fără ca să se schimbe și legile, pe cari se întemeiază acest sistem.

Până aici și mai departe nu! acesta este idea conducătoare a programei electorale săsesci.

Până acum a fost favorisată numai rassa maghiară ca o individualitate privilegiată în stat; de aci încolo ocârmuirea să fie cu dreptate binevoitoare și față de naționalitățile nemaghiare.

Acesta-i întăiul postulat al Sașilor.

Legea de naționalitate dela 1868, care deja nu mai corespunde cerințelor libertății și ale dreptății, să nu fie și mai mult scurtată prin legi nou și prin acte de ale guvernului. Mai ales să nu se mai premieze cei ce-și renegă naționalitatea și să nu mai fie defăimați cei ce-și apără naționalitatea ca inimici ai statului.

Acesta este al doilea postulat.

Puținul drept de selfgovernment, ce l'au lăsat legea comunală și legea municipală dela 1870 și 1871 comunelor și cercurilor se nu fie și mai mult scurtată prin nou legi seu prin modul cum se aplică legea de către organele executive, cari îl facu cu totul ilusoriu. Mai vîrtos guvernul să nu tracteze ca hotăriri și să nu aprôbe unele declarații ale minorităților din reprezentanțele comunale și municipale seu chiar să ia dispozițiuni în mod arbitrar asupra averii comunale și corporative, precum și asupra averii universității săsesci, pe basa ăstoru-feliu de declarații ale unor singuratici.

Acesta este al treilea postulat.

Dreptul de libertate, de egală îndreptățire

și de autonomie alu bisericilor, care este basat în special pe legile religioare ardeleni, cari au fost susținute espres și prin legile de uniune, se nu fie mărginit și nimic și nici prin nou legi, nici prin măsuri de ale guvernului. Mai vîrtos nu este permis ca sub titlul de supraveghiere a statului să fie în realitate înlăturată acea autonomie și egală îndreptățire, așa ca bisericilor, cu privire la școlile ce le susțin, să nu le mai rămână alt drept decăt de a purta cheltuelile pentru susținerea și administrarea lor.

Acesta este ultimul din postulatele pentru a căror realizare deputații naționali săsesci sunt angajați a stăru în dieta dela Pesta.

Fi-ne permis a cerceta în trecut ce sorți de isbîndă potă avé sub împregiurările actuale postulatele Sașilor ardeleni.

Fie-cine, care cunoște numai cât de puțin relațiunile interioare din statul ungaru, trebuie să-și dică, cetind programa Sașilor, că pretenșiunile lor nu se pot implini decăt numai sub o singură condițiune: ca adecă să se schimbe sistemul de guvernare practicat pîn' acum de către ministerele unguresci, ce s'au succedat dela 1867 încôce. Cu alte cuvinte sistemul de maghiarisare se facă locu unei administrațiuni cât mai drepte și binevoitoare față cu dezvoltarea națională a tuturor popórelor din acest stat.

Este neîndoiș și am declarat și noi mai de multe ori, că decă s'ar află la cărma statului ungaru un guvern, care se fie cel puțin în aceeași măsură binevoitor față cu popórele nemaghiare, cum e guvernul din Viena față cu Slavii din Austria, chiar cu legile de astăzi ar fi posibil a se inaugura o administrare, care se ușureze multu sôrtea noastră, a Nemaghiarilor.

Mai departe e clar, că în cazul acesta n'ar fi de ajuns, ca guvernul să interpreteze strict legile și să le execute cu rigóre, de ore-ce cele mai multe din aceste legi, după cum arată programa Sașilor, sunt nesuficiente și restrîng în mare măsură libertatea și îndreptățirea naționalităților nemaghiare; ar trebui prin urmare ca interpretarea să se facă totdeuna în favoarea celor mai slabi, celor mai puțin îndreptățiți decă este ca aceștia să sêmță o ușurare.

Numai decă s'ar întempla toate acestea ar puté fi vorba de o realizare a postulatelor programului săsesc.

Este însă posibil și probabil ca, în mersul dezvoltării regulate a actualului constituționalism unguresc, să se întemple minunea, ca să căpătăm un guvern atât de binevoitor și drept?

Cât pentru guvernul actual Sașii declară, că o înțelegere cu el este imposibilă, din cauză că urmărește o politică, care prepară ruinul lor național și economic. Rămâne d'ere ca o altă constelați de partidă să restorne cabinetul Tisza și să implinască postulatele memorate.

Ei bine, se admitem, că ministerul Tisza va fi răsturnat și că vor ajunge la guvern cei din opozițiunea moderată maghiară seu chiar Kosuthianii. Cred compatrioții noștri Sași că aceste partide vor renunța odată pentru totdeuna la politica de maghiarisare și că vor fi mai binevoitoare în aprețirea condițiunilor de viață națională a Nemaghiarilor?

La această întrebare ne respunde însăși programa săsescă când dice: „Esperiințele politice,

ce a trebuit să le facă de un șir de ani partida națională săsescă nu iertă nici-de-cum deputaților aleși pe basa memoratei programe de a intra în vr'una din partidele ce există ađi în dietă.”

Limbajul acesta este destul de lămurit și manifestul electoral săsesc repetă: „Nu ne putem sinucide!”

Atunci ce mai așteptă compatrioții noștri Sași dela generositatea și bunăvoința partidelor maghiare? Nu vedu ei, că stau în vîntu cu postulatele lor, când guvernamentalii merg până a disputa reprezentanților lor chiar și dreptul de a mai figura ca Sași și ca partidă națională săsescă în dietă?

Suntem siguri, că Sașii încep deja a cunoște că pe drumul, pe care au apucat acum trei ani, este imposibil ca să dobândescă realizarea postulatelor lor; este cu neputință ca să-și asigure existența lor națională.

Să impune d'ere conducătorilor sași datoria de a căuta un alt drum, care se-i potă conduce la ținta dorită. Direcțiunea ce au luat-o la 1867 și la 1881 nu-i va duce la scopu, căci un compromis cu politica de maghiarisare este imposibil.

Sciri telegrafice.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.”)

Nișu, 25 Maiu. — Membrii Scupcinei s'au prezentat în corp și au înmănat în mod serbătoresc regelui o adresă, care e o parafrază a discursului tronului. Regele a fost foarte emoționat prin cordialitatea tonului adresei precum și prin prezentarea în corp și ovațiunile întregi scupcine.

Parisu, 25 Maiu. — Se vorbește, că între Belgia și Olanda s'a obținut o înțelegere ca prinții germani să fie excluși dela succesiunea la tronul Olandei. Prin revisiunea constituțiunii se permite succesiunea la tron a princesei, născute din căsătoria regelui Wilhelm cu princesa Waldeck-Pyrmont, și fidanța prințului Balduin, fiul comitelui de Flandra.

Bruxelă, 25 Maiu. — Alegerile provinciale s'au terminat, avîndu partida liberală perderi însemnate.

Cronica țilei.

Suntem informați că cei provocați la duel de locotenentul Nicórá au fost președintele junimei maghiare Váro László și altu guraliv Ignáz Károly, care a ars diarele române.

Cel dintăiu și-a retras cuvintele insultătoare, declarînd, că nici odată nu l'a vătămă cu nimic. Celu d'altu doilea n'a avut curajul să primescă duelul sub pretextu, că locotenentul Nicórá n'a dovedit că merită satisfacțiune.

Cele ce le-au scris diarele maghiare, că i s'ar fi luat sabia, c'ar fi fost arestat și alte nimicuri sunt neadeverate. Din contra locotenentul Nicórá a fost foarte circumspect evitîndu ori-ce act ce l'ar fi putut compromite. Dușmanii au încercat a face să-și pîrdă gradul, dar n'au isbutit. Alte amănunte se pot vedé din declarațiunea ce o publicăm într'altu loc alu țiarului.

Aflăm că și studenții din Iași au ținut o întrunire, la 10 Maiu, în care s'a ales un comitet ca să redacteze un protest în contra purtării provocătoare și insultătoare a junimei maghiare din Clușiu față cu studenții români, cu ocaziunea țilei de 3 (15) Maiu.

Cetim în „Ellenzek” că Davidu Mariaffy, vice notaru comitatensu în Maros-Vásárhely, a înaintat com-

tetului casinei d'acolo o propunere ca să scotă din cabinetul de lectură, »Gazeta Transilvaniei,« care până acum s'a ținut numai și numai pentru recrearea sufletescă a funcționarilor români. Propunerea acosta au subscris-o deja mai mulți.

Totul „Ellenzek» scrie: »Până acuma publicul clușian credea că Aurel Isac este patriotul (?) de omenia; dar astăzi elu și-a arătat arama. Mai deunăci a intrat în cancelaria lui Isac unu Român maghiarisat și a început să vorbească ungurește cu d-sa, ér d-lu Isac avocatul, care până aci era cinstit și prețuit de toți l'a datu afară dîcendu-i că la densusu nu este ertat să se vorbească ungurește.

Celoră dela „Kolosvári Közlöny» se pare că le este tare rușine de produsele geniului național maghiar căci vorbindu despre publicația poesiei cunoscute »b... bocskor« afirmă, că dumnorolr nu le este cunoscută, dér ca totuși se scape de peire acestu productu literaru, ilu reproduce după noiin limba franceză. —

Societatea academică »România jună« din Viena ne face cunoscutu că mai are exemplare de vëndutu din »Almanachul« datu de ea. Unu exemplaru cu porto costă 2 fl. 15 cr., ér pentru România 5 lei 70 bani. Doritorii se potu adresa la comitetul societății, Viena VIII Langeasse Nr. 4, II etagiu.

Sâmbăta trecută s'a datu la teatru »Il Trovatore«. Succesul ce l'a obținut în această séră amu puté dice c'a fostă unul din cele mai bune. D-șora Norvile (Țiganca) a jucat și cântat admirabil scenele de pasiune și desperare în care se află biata țigancă ca mamă. »Freischütz,« de erî asemenea s'a datu peste așteptarea noastră. Musica marelui măestru amu putu'to gustă fără conturbare. Ariile Agatei le-a cântat cu multă artă d-șora Szegal. D-șora Atzger (Anica) dragălașă și frumuseică ca totdeuna a secerat aplausele cele mai frenetice. In general s'a aplaudat întréga séră forte multu.

Măne Marți „Lucia de Lamermoor« de Donizetti.

Felicitări la adresa noastră.

Buteni, 22 Aprile.

Vé urezú mulți ani precum și »Gazetei« ca să puteți scote naia națională din valurile dușmănoșe la limanul doririlor.

Ioan I. Lică.

Bredu 3 (15) Maiu 1884.

In ziua reinvierei poporului român, îi gratulezú, neobositule luptătoru, pentru sacrificiul celu aducé pe altarul rededeptării națiunei române prin aparițiunea cotidiană a prețuitei »Gazetei,« dorindu-ți pe calea spinosă de publicist, paciința încoronată de celu mai strălucit succesu. Luptă-te cu arma dreptății pentru recăstigare drepturilor noastre. Desbinarea unor slab de ângeru și altcum membri putreți și nefolositori corpului națiunei s'e nu te descurageze, ci cu atătu mai tare s'e-ți reculegi puterile isbindu după merit în retăciții și réu voitirii poporului român.

Clemente Popu
preotul Bredului.

Săliște, 5 (17) Maiu 1884.

Credú a-mi implini o datorință, decă vinu a vé aduce sincerile mele gratulațiuni pentru întreprinderea salutară făcută în interesul santei noastre cause românesce. Dée Dumneșeu, ca glasul »Gazetei« s'e resune dela o margine a țerei la cealaltă și s'e dovedescă vitalitatea poporului român.

Nicolau Ioan,
membru în consiliul municipal.

Napoca, 3 (15) Maiu 1884.

Cândú totă suflarea românescă din Carpați până la Tisa serbătoresce marețul pasu făcutu de mama »Gazeta,« deși pôte în ora a 11-a îndrănescu totuși a vé aduce de lângă ruinele vechei »Napoca« espresiunea felicitărilor celor mai cordiali. D-șeu vé protegă și vé dăruescă ani nestoriani, ca să puteți lucra cu succesu întru reușirea santei și drepte cause pentru care luptați!

Unu tineru român.

Clușiu, 20 Maiu.

Doi fi ai opincei românesce din doue colțuri opuse ale României vinu a gratula din animă primului diuaru cotidianu românescu din patriă. Bineventamú »Gazeta Transilvaniei« — trâmbița, din care resună vocea poporului românescu — și dorimú viața întelungată bravului ei Redactoru.

Demetriu Cosmulei, Mihaiu Părvul,
din Telciu (comit. Bistrița-Naseud). Șepreuș comit. Arad.

Mulțămindú din totu sufletul pentru aceste încuragiătoare doveđi de simpatia, dorimú ca urările, ce ni se facú s'e fié făcute într'unu césu bunu!

3 (15) Maiu în Munții apuseni.

Valea Galdei, 20 Maiu.

Điua de 3 (15) Maiu s'a serbatu în întregalde în modu solemn.

In presera đilei curtea scólei și cimiterul bisericii era iluminate de o mulțime de făclii aprinse, care au arsú până în đorii đilei de 3 (15) Maiu. Imprejurul scólei și bisericii erau aședate ramuri de stejaru, ér la ușa cimitirului atēnaú portretele lui Bărnutu, lancu alu poetului Mureșianu și ale altor luptători. Pe turnul bisericii și în curtea scólei fálfaiau doue stindarte naționale, cari rémaseră până la 16 dimineța. La serviciul divinú au luatú parte preoții: C. Paulu și I. Nestoru, ér ca lectoru teologul N. Nestoru. Răspunsurile la liturgiá s'au făcutu de copii scólei. Poporul a asistatú în numărú forte mare.

După liturgiá s'a servitú parastasul în amintirea bravilor martiri, cari 'și-au vérsatú sângele pentru sfărâmarea lanțurilor iobăgiei. S'a ținutú apoi unu discursu potrivit serbării și cândú s'au rostitú cuvintele:

»Plângi, o națiune, plângi cu durere pe bravii tēi eroi, cari cu arma legii au deslegatú lanțul iobăgiei și 'și-au jertfitú vieța pentru libertate. Plângeți, lacrimați că astăzi nu vé mai potú dice: Saltă Române plinu de mândrie... Dar nu desperați, fraților, căci avemú bărbați cari se luptă necontentitú pentru causele noastre naționale. Avemú unu diaru »Gazeta Transilvaniei,« care prin bravulú și zelosulú ei redactoru a apēratú și va apēra causele noastre naționale!... poporul a începutú s'e verse șiróe de lacrimi đicându: »Vomú serba această đí, orí ce se va întempla cu noi!«

Amú fostú fericiți că n'amú avutú onóre de nici unu óspe din partea preturei, ca cei din opidulú Ighiu, unde subprefectulú K. M. a luatú parte la serbarea đilei memorate. Mergendú elú mai ántaiú în scóla, s'a legatú de bietulú invēțătoru întrebându-lú că pentru ce suntú copii aședatú în ordine. Apoi merse la biserica gr. c., dar găsi ușa închisă. De aci se duse la biserica gr. or. aci însé ilú bătú noroculú a-o afla plină de poporú, împreună cu inteligența română. Subprefectulú a asistatú aci până la fine.

D.

Turburările din Clușiu.

Clușiu, 23 Maiu.

La apariția e acuma — liniște, și cercetările decurgú cu energiá atătu la tribunalul, câtú și la senatulú universității; în faptú însé tinerimea maghiară agitéză în secretú, ține conveniri prin pēduri, și comitetulú executivú, care s'a alesú alaltăeri de adunarea din pēdura »Hoja« (»török vágás«) și care este compusă din 20 universitari lucră fără șfială și are mandatú specialú, ca membrii lui s'e nu se depărteze din Clușiu nici în timpul ferilor. Ce planuri potú s'e aibá, pôte ne va descoperi viitorulú celú mai de aprópe. Din tóte însé se vede, că, aici tinerimea e numai unu instrumentú, điarele patriotice și nepatriotice maghiare și alte persóne, ómeni însemnați, pórtă tinerimea de nasú spre rușinea și dejosirea compatrioților noștri.

Universitarii maghiari de cândú s'au începutú scandalurile totú benchetéză și tráescú lumea albă, — lucru naturalú, căci dispunú de unu fondú însemnatú, adunatú prin contribuiri benevole dela ei și particulari.

Și apoi lucru ciudatú: senatulú universitaru trage în cercetare pe capii revoltanților, și trage totú odatá în cercetare și pe membrii societății »Julia,« în contra căreia s'a plănuitú și efectuitú demonstrațiunea.

Ađi înainte de amēđi, s'a prezentatú o deputațiune de 9 Români la comitele supremú, contele Eszterházi Kálmán, spre a se plânge asupra prigonirilor din Clușiu în contra némului românescu. — Nu-sú în plăcuta pozițiune, de-a reproduce întregú respunsulú domnului comite, credú însé, că va fi pré destulú, decă amintescú numai aceste unice cuvinte din vorbirea D-sale: »Nu vé mirați, domnilorú delucrurile acestea, dar principele nostru de corónă cum a fostú întâmpinatú în societate (társadalmi) la Bucuresci?«

In ce legăturá stau cravalurile din Clușiu cu primirea principelui nostru de corónă în România? Acosta pótéscă a ni-o esplica domnulú prefectú! Cătu pentru noi celú puținú așa scimú, că acolo i s'a pregătitú o primire, cum trebuie s'e se facă Clironomului unui statu, ca Austro-Ungaria.

Sé vede însé, că domnulú prefectú, carele în đilele trecute a umblatú pela Pesta, a mirositú ceva pe-acolo și apoi a trádatú ceva ca sé trecă înainte representațiunei de diplomatú mare! Cum e proverbulú? »Si tacui ses etc.!»

Noi pe aici, cum suntemú de necăjiți, cetimú cu predilecțiune diarulú »Ellenzék« din causă, că de unu timpú încóce escitá în noi curiositatea, de a vedé din đí în đí, cu ce minciuni ne mai frapéză. Afirmarea că, tinerimea română a propusú s'e-și ținá maialulú în »Gillau,« și că ar fi fostú opritá din partea vice-comitelui Gyarmaty — e o minciuná; faptulú e, că societatea »Julia« respective comitetulú ei a amănatú maialulú pe timpú nedeterminatú, insistandú numai pe lângă ținerea adunării generale în localitatea sa propriá. După acosta oțărare aduce senatulú unu conclusu, prin care nu concede societății încă ținerea adunării generale din cauza iritării spiritelor.

»Ellenzék« spune, că Români au voitú a ține o adunare în Monasturú cu scopú, de a face demonstrari. Nu-i adevératú, — așa ceva nici prin minte nu-ia venitú cuiva. De aceste și alte báfeli se publică đilnicú în numitulú diaru. Scopulú e de a irita spiritele în contra Românilorú. Continue numai, că și-lú va ajunge; de va puté numai purtá și consecințele domnului Bartha Miklos!

Iustus.

FOILETONUL.

Satul cu comorile.

Novelă populară.
(Urmare.)

Elu se duse la prietinelu s'eu, noulú proprietaru de la birtulú celú mare, care încă erá unul din societatea binecunoscută a celor trei-đeci și doi sáptatori de comori, și i đise: Prietine! nici o dată nu te-am rugatú s'e-mi faci vre o plăcere. Astăzi te rogú pentru întâia dată. Soția mi-e láuză și n'o potú lása singurá ca sé mé ducú la orașu. Am lipsă de cincí sute florini, fie și numai pe optú đile, dar, de se pôte, în aur. Nu mi-ai imprunatú atăția bani pentru optú đile?«

Íți suntú datorú pentru atâtea bunătăți ce mi le-ai făcutú, cum sé nu-ți imprumutú? Tocmai astăzi am primitú optú sute florini, și-i am a casă. O parte din ei însé sunt în argintú. Decă vrei, ține-i pe toți, până ai trebuință!«

»Mășú bucura tare sé fie în aurú!« đise Alexandru.

»Amú mare trebuință de aurú.«

»Ei bine, v oiú vedé!« răspuse birtașul. Pe cândú ai lipsă de ei?«

»Te rogú adă-i pe mâne séră, la optú ore la mine a casă. Dar sé nu spui nimēnu nimicu!«

După ce sfērși cu birtașulú, Alexandru eși și se duse la cealaltí trei-đeci și unu de tovarăși și cátră fie care grái totú cum gráise cátră birtașu și îi rugá pentru câte cincí sute florini, decă se pôte în aurú!«

Ce sé veđi? Fie-care se bucurá din inimă că în

sfērșitú pôte sé facă și elú unu serviciu bárbatului atătu de vrednicú și-i fágădui, că va aduce banii. Toți erau poftiți pe a doua đí séra la optú ore.

La césulú hotáritú, fiindú încă întunerecu, toți venirá la Alexandru a casă. Elú îi conduse pe toți în odaia lui, în care nu aprinse încă luminarea. Ómenii se mirau întru sine de mulțimea celor de față. Alexandru se duse s'aducá luminarea. Cândú se întorse în odaia, cu doue luminări aprinse în mâni, toți ilú véđurá, cum ilú mai véđuserá odinióră, în haine frumóse de ofiterú, chipiu cu pēná înaltă, pe pieptú cu o medalia și la șoldú cu o sabia. Cu mirare se uitará unii la alții și întocmai, ca înainte cu șapte ani și șapte sēptēmáni, se véđurá aceleási persóne, în aceeási odaia și la aceeási mesă.

»Prietenii mei,« grái Alexandru punendú luminările pe mesă, decă mi-ați adusú de ceea ce vé rugasemú, poftiți și-i puneți aci pe mesă!«

Venirú pe rēndú unulú după altulú la mesă. Mulți diceau că le pare réu că n'au pututú aduce suma cerutá în aurú. Alexandru însé le đise cu blândețe: Nu face nimicú. Dați-i încóce cum îi aveți!« Și începú a depune fie-care, unii aurú, alții argintú, ér alții hártii de prețú.

După acosta se ridicá Alexandru și grái în chipulú următorú:

»Aduceți-vé aminte, ómeni buní, timpulú de probá de care v'am vorbitú órecându, a trecutú. Cei șapte ani și cele șapte sēptēmáni s'au sfērșitú. Astăzi, voi ați depusú mai mulți bani pe mesa asta, de cum vé arătasemú eu, înainte de acosta cu șapte ani și șapte sēptēmáni. Atunci abia a-ți fi fostú în stare sé dați imprumutú cuiva cincíđeci de crucerí (1 leu), ér pe voi în o-

rașu, nime nu v'ar fi imprumutatú cu atăta. Astăzi, în timpú de doueđeci și patru de ore, fie-care ați scosú câte cincí sute de florini, așa, că laolaltă ați depusú acumú pe mesă șese-spređeci mii de florini. Va sé đică timpulú de probá a trecutú și v'am invēțatú, cum sé umblați după comori. Astăzi înțelegéți, pôte, ce v'am spusú, cândú erați pentru întâia dată aici. V'am đisú atunci, că meșteșugulú d'a face bani este mai multú vrednicú de câtú aurulú însuși. Țineți bine jurámēntulú vostru, puneți-vé încrederea în D-șeu, și atunci noroculú și bunăstarea voastră va cresce, véđendú cu ochii. Cea ce își va calcá jurámēntulú, acela își calcá noroculú. Înțipăriți jurámēntulú acesta în inima copiilorú voștri și spuneți-le sé-lú ținá și ei cu sfințenia, căci atunci tóte le vorú avé cu prisosú. — Astăzi, cum vedeți, m'am deslegatú de fágăduința, ce v'o făcusemú. Voi sunteți bogati, pentru că aveți trebuință de puținú și câștigați multú, și pentru că vé bucurați de încrederea ómenilorú cu stare, cari vé ținú pungile deschise orí cândú vé duceți la ei. Comori ați adunatú așa precum trebuie sé adune ómenii de ómenia. Séu dór ați așteptatú altfelú?«

Toți începurá a zimbi, đicendú: Amú băgatú noi curēndú de sémă, ce ai înțelesú cu meșteșugulú d'a face bani și cu comorile, și ne erá rușine de prostia noastră, care ne-a făcutú sé venimú atunci la tine. În inimile noastre însé nu-ți puteamú mulțami în de ajunsú, că ne-ai îndreptatú pe calea cea adevératá, care fără tine și fără ajutorulú tēu, n'amú fi găsi'to nici odatá!«

(Va urma.)

Declarațiune.

Clușiu, 23 Maiu 1884.

Onorate Domnule Redactor!

In interesul adevărului venim a aduce la cunoștința onor. publică, cumcă Domnul sublocotenent în rezervă August A. Nicoră, fiindu' ofensat din partea D-lui jurist Szász Károly, s'a sântit necesitate a-și cere satisfacțiune în mod cavaleresc. Pentru încunjurarea duelului însă a fost rugat prin juristul Veres Károly, să se aleagă din ambe părțile câte o comisiune, cară să aplice această afacere și ofensatul să-și primescă satisfacțiunea fără duel. In 18 l. c. comisiunile aceste s'au și întrunit pe la 10 ore a. m.

După ce însă comisiunea emisă din partea D-lui Szász a voit să tragă la îndoială capabilitatea de duel a D-lui sublocotenente, sub cuvânt că Domnia-sa ar fi fost ofensat de către mai mulți dintre universitarii maghiari, cu ocaziunea maiialului arangiat în grădina Stadler, și nu și-ar fi cerut satisfacțiune, comisiunea D-lui Nicoră răspunde, că nefiind misiunea ei de a desbata, decât respectivul Domn este séu nu capabil de duel, respinge această, considerându-o ca făcută cu scop de a mântui pe D-lui jurist de pericolul duelului. Acesta o face cu atât mai vortos, că »Ellenzék» în unul din Nr-ii săi precedenți, susține că junii maghiari cu ocaziunea maiialului din grădina Stadler, s'au purtat cu multă rezervă și nu au ofensat pe nimeni.

Acuma însă spre a pute pēta caracterul de sublocotenent al D-lui Nicoră, înșiși Domnii universitari vin a da de minciună pe »Ellenzék» susținându prin declarațiunea loră apărută în Nr. 119 a aceluiași ziar, că densii au ofensat pe D-nul Nicoră. Noi încă susținem cu ei această din urmă, cu aceea modifiacțiune însă, că acele ofensări au venit dela mai multe sute, între cari negreșit se află și D-lui Szász Károly, și au fost îndreptate nu numai în contra D-lui Nicoră, ci în contra publicului român întreg.

Și mai mult ne-a cuprins mirarea, cându în numărul celor ce au subscris declarațiunea mai sus amintită aflăm și numele D-lui Varró László, care înaintea comisiunilor s'a exprimat, că densul nu l'a ofensat pe D-lui Nicoră cu nimic, și ne rogă a-i spune respectivului Domn să fie altă dată mai atent, cine l'a ofensat și cine nu. Scopul ce urmăresc Domniile lor prin aceste procederi e foarte evident. Mai amintim numai atâta, că în aceeași zi Domnul August A. Nicoră și-a trimis secundanții săi la D-lui Szász Karoly spre a-l provoca la duel. Secundanții cred, că își voru jine de datorință, a da deslușiri mai detaiate în privința acestei Onoratului public.

Cu totă stima

Vasilie Ternaveanu, medicinist.
Mihail Părvu, stud. în sciint. naturall.

Protocolul

conferinței alegătorilor Români din comitatul Sat-mare-lui înute la 12 Maiu st. n. an. 1884 în opidul Seini. Prezenți: preste 90 de alegători, protopopi, advocați, preoți, învățători, proprietari, notari etc.

1. D. protopop Ioan Marcu, în numele convocatorilor, salută cu bucurie pe alegătorii români adunați în număr atât de frumos din toate părțile acestui comitat precum și pe oșpeții din Selagiu: d-nii George Pap mare proprietar și Florian Cocianu advocat. — Făcându apoi cunoscută și cu graiul viu programa intrinsece de astăzi, se rogă, ca adunarea să se constituască, și înainte de toate să se aleagă un comitet central nou, deocare mandatul celui vechiu, format acuma sunt trei ani, este a se considera de expirat.

2. D. protopop Gavr. Lazar de Purcăreți crede a fi interpretele dorinței tuturor celor de față, când propune, ca în recunoscerea meritelor câștigate în viața publică, și pe tărâmul literaturii naționale cu conducerea conferinței prezente să se însărcineze d. protopop I. Marcu.

Propunerea se primesce cu unanimitate, și d. Ioan Marcu protopop în Sat-Mare se alege cu aclamațiune de președinte al conferinței de astăzi.

3. De notar se propune și se alege advocatul Ioan Savanyu.

4. D. Ioan Marcu mulțamește adunării pentru onora ce i-a făcut, primesce presiulul, și își ține de datorința sa primă, ce i o impune locul, ce îl ocupă, a aminti împrejurarea tristă, cunoscută de altcum la toți, că fostul președinte al comitetului central, magn. sa d. canonică onorariu Ioan Darabanth din cauza bătănelor adânci numai pōte luă parte la adunarea de față și că fostul v. președinte r. d. protopop, Georgiu Marchișiu nu mai este între cei vii. Provocă deci membrii conferinței să binevoască a se aridica cu toții în semn de pietate, de recunoscință și simpatie pentru fostul președinte, și de durere și regretare pentru mōrtea prematură a fostului v. președinte. — Se întâmplă

5. Se trece la reconstituirea comitetului central. R. d. protopop Ciriacu Barbulu află a fi la locul séu — înainte de a se face alegerile a accentua că scopul ce îl urmăresce partida noastră nu este altul decât a lucra la bunastarea patriei, și la prosperarea poporului românesc în această. Nici nu se îndoese, că națiunea maghiară în urmă va recunoască, că noi n'avem altceva în vedere, decât realizarea devisei primite în teoriă și prin frații unguri, și care sună: Libertate, egalitate, frățietate.

Doresce, ca lucrările conferinței, să fie încoronate de succesu' bun.

După acesta se propun, și se aleg de președinte al comitetului central: d. Ioan Marcu, protopop, — de vice-președinti: d. protopop I. S. Selagian și d. proprietariu Andreiu Medan, — de secretari: d. profesor Dr. Vasiliu Lucaci și advocatul Ioan Savanyu, — de membri ai comitetului: domnii Ciriacu Barbulu, protopop, Lazaru Iernea, preot, Stefanu Bilțiu, protopop, Iacobu Popu, preot. Alesiu Berinde, protopop. Em. Popu, preot. Vas. Andreco, preot. Alexandru Erdoss, protopop. Alexandru Fercuțiu advocat. Ioan Popp, advocat. Nicolau Nilvanu, advocat. Teodoru Indre, protopop. Antoniu Ghiță preot. Aug. Pelle, preot. Gavrilu Barbulu, notariu cerc. dr. Titu Hengye, medic. Ioan Erdeli, preot. Gavrilu Lazaru de Purcărețiu protopop și Dem. Murășanu, preot.

6. Se citește punctul 1. al literelor convocătoare.

D. Andreiu Medan proprietar și fost deputat dietal, face cunoscut adunării, că cercul elect. de Șomcuta-mare și-a ales deja delegații în persōnă d-sale și a d-lui advocat și proprietariu Alex. Popp de Mireșul-mare. —

Se ia spre plăcută sciință ță aici se aleg de delegați la conferința generală ce se va ține la Sibiu, pentru cercul Carășului: R. d. Gavrilu Lazaru de Purcărețiu protopop în Sanislău, — și on. d. Lazaru Iernea parochu în Păbicanu, — pentru cercul Baiei — maru d. Ieronimu Barițiu, publicist din Sibiu, — și d. Dr. Titu Hengye medic în Ardasadu, — pentru cercul Megieșului: R. d. Ioan Marcu, protopop în Satumare, — și on. d. Ioan Erdeli, parochu în Tătarășci. Pentru casul, cându dintre cei 8 delegați aleși din acest comitat unu séu altul ar fi împedat a se presenta la conferința generală, se aleg de suplenți domnii advocați: Ioan Popp din Satu-mare, — și Florianu Cocenu din Cehul Selagiului. —

7. Andreiu Medan ia de nou cuvântul, și dice, că de și cercul domniei sale și-a ales și delegații și subcomitetul cerc., totuși a venit la Seini, și de acesta i pare nespus de bine, vechind între cei adunați aici atâția bărbați distinși din Cleru, pentru cari n'a rēsunat îndeșertu' indemnarea poetului: »Preoți cu crucea în frunte.»

Vorbitorul este convins, că prin actul săvșșit (alegerea delegațiilor) este semnalat îndestul crederu nostru politic, dera ce se nu încapă nici o îndoială propune, ca conferința să se declare — și mai espresu — solidară cu partida, ce stă pe basă programei dela Sibiu.

D. protopop Alessiu Berinde dice, ca se nu fimu pre solidar cu Sibiienii pasiviști. Este adecă mare diferență între Transilvania și Ungaria, și anume în respectul censului. Ardeleni dera au causă de a se plange, — noi Ungureni însă n'avem. Așa noi nu putem fi pasiviști. Pretensiunile Sibiienilor nu le va primi nici odată națiunea maghiară. Sunt însă alți Români, cari vrēu numai, ce e posibil, și lucră la împăcarea Românilor cu Ungurii. Aceștia își voru ajunge scopul. Deci propune, ca a), conferința să-și indemne delegații aleși a se declara și a vota pentru activitate la conferința generală, — b), ca conferința această să primescă programa din Pesta.

D. adv. Ioan Popp observă antevorbitorului, că decumva a voit să ță cu propunerea această, se cere în înțelesul programei țilei de astăzi, să o însămneze în scris la presiul cu trei țile mai nainte. Din acestu motiv crede, că o discușiune meritoriă asupra propunerii d-lui Berinde nu este admisibilă.

D. Andreiu Medan replicăndu d-lui Berinde dice, că era, cându se dede instrucțiuni la deputați, a trecut de mult. Pentru ce, o scie totu însul. Ce se ține de celelalte aserțiuni ale d-lui protopop al Seiniilor, și de cumva n'ar fi altu rău în țera, decâtu censul nedrept pentru Români din Transilvania, și atunci încă ar fi datorința sântă a tuturor Românilor din toate părțile, să le de la frații Ardeleni totu sprijinul posibil, și să se lupte cu toții pentru delăturarea acelei nedreptăți. Necasurile noastre însă sunt cu mult mai multe. Ungurii ședă aț ei singuri pe cai, ce aru fi după dreptu și ai noștri, — și dacă vrēu să se împace ei cu Români, o vrēu numai așa, ca ei, Maghiarii, se rămână în șeuă și mai încolo și noi să rămânem și mai încolo pe jos. Dacă ei vrēu pacea, o vrēu așa. Dară până acilea, încâtu scim noi, numai Gall și soții săi s'ar desbrăca de toate pentru factorii politici ung., ei, puternicii țilei însă nici promisiuni n'au făcut încă Românilor. Măcaru că este mai ușor a da promisiuni, decât a le și împlini. Apoi să nu uităm nici cându, ce dice Sf. scriptură: »Nu celu ce dice: Dōmne, Dōmne, — ci celu ce face voia tatălui meu, va intră în împărăția ceriului.»

(Va urma).

Lugoșiu în 12 Maiu 1884.

(Fine).

La enunțarea concludului s'a escat mare indignațiune între Români, și strigări »să auțim românesce.»

D. Tabajdy demândă notarului Schōnfeld să enunție concludul românesc.

D. Brediceanu: »Ilustritatea Ta esci ehiămat și îndatorat după lege, ca președintele congregațiunei a enunția conclusele și, fiindcă limbă protocolară e și cea română, trebuie să enunție conclusele congregațiunei și românesc. Fă bine! (Strigări! aprobări! ilaritate!)

D. Tabajdy: Eu îmi împlinesc postul meu de comite suprem cum voiesc (oh), cându va fi d. Brediceanu fōispanu pōte face cum țice. (Brediceanu țice: Și atunci mă voiu ține de lege, ca și acuma), ță eu ca amplotat al statului maghiaru și aderent la ideea de stat maghiaru numai unguresce voi enunția conclusele. (Desaprobări șgomotose). D. Hațegu cu multă moderațiune, ță fostul vice-comite Makay (Unguru) cu provocare la lege și echitate rogă pe d. fōispanu a respectă legea (Aprobări).

D. Tabajdy stringe din umeru. D. Brediceanu Nu potu să așteptu dela d. Tabajdy să aplice legea, dară facu această constatare, căci ni este o dovadă neresturnabilă în contra svonului mare, ce se face dela guvern, până la celu de pe urmă oficiant și patriot patentat maghiaru, că așa legi liberale și întemeiatore de egalitate nu sunt în lumea întregă, ca și în țera noastră, ceea ce decât ar fi chiar adevărat, ce ajunge legea adusă, decât guvernul și toate organele publice din țera, — întocmai ca d. Tabajdy — nu o respectă, ci o calcă necontentu? Și motivul pentru această călcare de lege ni l'a spus d. Tabajdy: »statul maghiaru» și ideea lor de stat maghiaru. Statul maghiaru a adus legea de naționalitate; acea-ț impune de a respectă limbă protocolară a comitatului și totuși nu voiesc a face această? — Pentru această voință a Ilustr. Tale ț: întreb, ce lege ai? Ideea Diale de stat maghiaru! Aceea nu e codificat și nu pōte fi mantaua, cu care se acoperu fărădelegile și călcările de lege în statul maghiaru. — (Tabajdy strigă, ca de regulă: Mennyünk tovább). De meddig?! Intre asemeni șiovinisti decurse și restul eongregațiunei. Așa s'a desvoltat o lungă și interesantă discușiune în cesțiunea Borovicenilor, Recasdienilor, Dognacska, Dăsești s. a. La cea din urmă comună constatându-se, că solgăbiru, ca să ascundă adevărata stare a lucrului, a produsu protocolul reprezentațiunei comunale luat în limbă maghiară, deși în comuna Dăsești nu e nici unu Unguru, și aci membrii Rezeiu și Brediceanu desaprobă procedura solgăbiru Fabry, binecunoscut de unu despotu esagerat, încă din repețitele fapte din trecut, pentru cari a fostu silit a abțice. —

Trei țile a durat congregațiunea această, și ai noștri au rămas până în sfirșitu la toate cauzele, ca unde voru putu cu legea în mână să scutescă poporul de nou sarcini și îndeșertări. —

Fățu cu dictatura fōispanului și cu ascultarea orbă a maiorității interesate personalmente în exploatarea eschisivă a situațiunei, nu au avut bravii noștri luptători succesu în toate cauzele, dar mângăierea, că și-au împlinit datorința, și aprobarea fiecărui român, căci au susținut cauza națională cu bărbăție, prudență și elocință, o au de prezentu și pentru totdeuna. —

Censur.

Diverse.

Teatru-modelu. — De lângă Murășu ni se scrie cu data de 9 Maiu următoarele:

»In țilele trecute apără în comuna Birchișu o societate teatrală ambulăntă, maghiară, sub conducerea directorului Kōrōsi Bertalan.

M'am dus și eu de curiositate la una din reprezentațiuni, în speranță că-mi voiu petrece câte-va momente. Erau anunțate două bucăți: A megmérgezett nagy bācsi în 2 acte și A két sūket într'unu act. La 9 ore se încep reprezentațiunea cu bucata din urmă și după o repede rasolă se termină. Așteptam să începă a se jucă a doua bucată, fără să scim, că în dosul cortinii pe scenă directorul începuse să jōce o bucată teatrală mai interesantă. Auțiam bușel și trântel, ță o scenă furtunōsă. Deodată cortina se ridică și soția directorului apără în fața publicului strigăndu după ajutor. Ce se întâmplase? Directorul gāsise cu cale să se tāmăie într'o cărciumă încă de cu vreme, și după terminarea actului întâi totu cu cale gāsă să-și pāruiască nevistica pe scenă. Rolurile nu erau complete: subjeude și sergentul de jandarmi se însărcinară cu ele, era vorba să-și împaciuesc. Fiindu rolurile grele, nu isbutiră; actorii seteu gata să umfle pe susu directorul. Care mai de care se întrece să se cinstescă cu titlatură ca: bechiaru, blēstemat, fugaru etc. Acum veni și rēndul scaunelor să jōce. Rolul lor era să se mēsure în țaria cu capetele directorului și actorilor. Cortina și culisele se rupseră. Publicul cerea banii înderēt, țicēndu, că n'a venit să vedă pāruială. Șgomotul era atātu de mare, încāt publicul se retrase în biru, unde veniră mai tārțiu și actorii cu directorul. Aci cutară să-și astēmpere focul cu beutura. Bēndu mereu, în capetele lor începuse viji și mai cumplit. Furtuna isbucni lovind directorul pe unu din actori cu ciubucul în cap. O încārare turbată se încep, pe care publicul și jandarmii abia o putar potoli. Privitorii se departar țicēndu că astfel de producțiuni n'au avut norocire să mai vedă.

Sfirșitul ță să fie și mai tragic și anume în cartirul directorului. Acesta se apucă din nou la bătai cu unu actor, care îl urmări până acasă. Unul batea mâna pe o sabiă, ță celalaltu pe unu cuțit. Strada întregă se adună să privescă această scenă... fără plată. Cându însă privitorii vedură, că lucrul devine seriosu, sāriră și îi despārțiră.

Astfelu petrecu la teatrul lui Kōrōsi Bertalan.

Cursul la bursa de Viena

din 24 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aur ungară 6%	122.90	Bonuri croato-slavone . . .	100.—
Rentă de aur 4%	91.75	Despăgubire p. dijma de vinu ung.	98.25
Rentă de hārtiă 5%	88.55	Impurmutul cu premiu ung.	115.75
Impurmutul căilor ferate ungare	132.25	Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (1-ma emisiune)	96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (2-a emisiune)	119.—	Amortisarea datoriei căilor ferate de ostu ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ungare	103.—	Bonuri cu cl. de sortare 101.—	—
Bonuri rurale Banat-Timișu	101.—	Bonuri rurale transilvane 100.74	—
Bonuri cu cl. de sortare 100.50	—	Bonuri impārțesci	5.74
Bonuri rurale transilvane 100.74	—	Napoleon-d'ori	9.70½
		Mārți 100 imp. germ.	59.80
		Loudra 10 Livres sterlinge	122.35

Editoru: Iacobu Mureșianu.

Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

„GAZETA TRANSILVANIEI“

DIARŪ CUOTIDIANŪ.

Abonamente

se potŭ face la **1** și **15** a fie-cărei luni.

Pentru Austro-Ungaria pe anŭ	12 fl. v. a.
„ „ „ $\frac{1}{2}$ „	6 „ „
„ „ „ $\frac{1}{4}$ „	3 „ „
Se acórdă abonamente și lunare cu	1 „ „

Pentru România și străinătate pe anŭ	36 franci
„ „ „ „ $\frac{1}{2}$ „	18 „
„ „ „ „ $\frac{1}{4}$ „	9 „

Celŭ mai ușorŭ mijlocŭ de abonare este prin mandatŭ postalŭ. Abonamentele se plătescŭ înainte.

Rugămŭ pe domnii abonați să binevoiescă a ne da lămuritŭ adresa, ca trimiterea diarului să nu sufere nici cea mai mică întârziere.

Tarifa anunțurilor și inserțiunilor.

Anunțuri în pag. a IV linia de 30 litere garmond fl.—cr. 6
Pentru inserțiuni și reclame pag. a III linia à . „ — „ 10

Pentru repetiri se acórdă următoarele rabate:

Pentru repetiri de 3—4 orŭ	10%
„ „ „ 5—8 „	15%
„ „ „ 9—11 „	20%
„ „ „ 12—15 „	30%
„ „ „ 16—20 „	40%
Dela 20 de repetiri în susŭ	50%

Pentru anunțuri ce se publică pe mai multe luni se facŭ învoiri și reduceri și peste cele însemnate mai susŭ.

Brașovŭ 1/13 Maiŭ 1884.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Librăria Nicol. I. Ciurcu

Brașovŭ.

Bibliografie. In editura Librăriei Socecŭ & Comp. Bucuresci a apărutŭ de sub tiparŭ:

„Conferințele Atheneului Romnŭ“ 1883—1884.

Conferința I. conține: Programul gen. al conf. Atheneului pe anulŭ 1883/84. Discursul de deschidere C. Esarcŭ. Invățăminte din Istoria patriei N. Ionescu.

II. Relațiunile Franciei cu România sub Ludovicŭ XIV. XV și XVI. V. A. Urechă.

III. Invățămintele din Ist. patriei, continuare la conferința I. de . . . N. Ionescu.

IV. Apocribele în literatura română Dr. M. Gaster.

V. Partidele într'unŭ statŭ constituționalŭ C. Dissescu
Se află de vânzare à 50 cr. Exemplarul (trimisŭ sub bandă 55 cr.) la Librăria Nicol. I. Ciurcu Brașovŭ.

4—4

BĂILE (SCALDELE)

dela Săn-Georgiulŭ Năseudului (N.-Szent-György).

Apă minerală muriatică de natronŭ în comitatulŭ Bistrița-Năseudŭ în Transilvania; se ține de cele mai escelente silicate de natronŭ, conține (24.45 de părți natronŭ acidŭ carbonicŭ în 10,000 de părți) conține iodŭ, este probată ca leacŭ contra frigurilorŭ învechite, a întăririi de ficatŭ și de splină, a mistuirei necomplete, contra hoemoroidelorŭ, a anomalilorŭ de menstrațiune, blenorhoe (scurgere) uterină, contra bronchitei cronice, a petrei în beșică și în rinichi a scrofilelorŭ, a slăbiciunii de nervi și în fine contra Hypochondriei histeriei.

Sesonulŭ se începe la 15 Iunie.

Apa minerală se pôte luă în sticle de câte unŭ litru directŭ dela isvorŭ sŭu dela depositulŭ principalŭ în Bistrița la J. Keresztes.
Informațiuni și prospecte se capetă dela

ADMINISTRAȚIA BĂILORŪ.

TIPOGRAFIA ALEXI, Brașovŭ.

Unica tipografia română în totă Austro-Ungaria susținută de unŭ particularŭ, care s'a distinsŭ la espozițiunea națională din Sibiu în anulŭ 1881 și în care se tipăresce acum și primŭ diarŭ românŭ cuotidianŭ.

Acestei tipografii i-a succesŭ de a dobândi de la magistratulŭ orașului Brașovŭ furnisarea tipăriturilorŭ necesare pentru orașŭ, învingândŭ prin concurență, pe cea mai vechiă și renumită tipografie din Brașovŭ.

Avantagiile pe care le pôte oferi acestŭ stabilimentŭ fiindŭ recunoscute chiar de streini, vor îndemna, precum ni place a crede pe toți Români, cari au ceva de tipăritŭ, de a se adresa mai întâiu la noi.

Dintre operile publicate până acum in editura noastră ni permitemŭ a recomanda:

G. Curțius. Gramatica limbei elenice prelucrată de Stefanŭ Iosifŭ, profesorŭ și directorŭ la gimnas. rom. gr.-or. din Brașovŭ, prețulŭ fl. 2.50
Gramatica limbei române, întocmită pentru scôlele secundare de Nicolau Pilția, profesorŭ la gimnasiulŭ românŭ greco-orientalŭ din Brașovŭ, prețulŭ 1.25

Arion, sŭu culegere de cânturi naționale spre întrebuintărea tinerimei de ambe-sece, culese și arangiate de Ion Dariu, învățatorŭ la scôla primară din Satulung prețulŭ fl. —.30
Iuliu I. Roșca. Sacrificiul pentru Sacrificiul, romanŭ orginalŭ, prețulŭ —.35

Môrtea lui Mihai Vitezulŭ, dramă națională în 5 acte, de Stan Părjol, prețulŭ . . . —.40
Rumänische Kunstdichtungen, übersetzt von Theochar Alexi, prețulŭ fl. 1.—
Noua Biblioteca Română, anulŭ I și II . . . 10.—
Noulŭ Călindarŭ de casă întră în anulŭ alŭ V-lea.

Peste puțin va apăre

Romanulŭ istoricŭ

BEIŪ, VODĂ, DOMNŪ

— în cinci părți —

Acestŭ romanŭ se va publică în broșuri à câte 20 crucerŭ sŭu 50 bani.